

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÂLCEA
SECȚIA COMERCIALĂ SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV FISCAL
SENTINȚA Nr.

Şedința publică de la

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Grefier Cici /

Pe rol fiind soluționarea contestației formulate de contestatoarea SC

RU, nr. ie 2011 SRL, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. nr. , bl. , sc. , ap. , județ Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru, 17, județul Vâlcea, având ca obiect - contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică au părțile au fost lipsă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că u depus prin serviciul registratură concluzii scrise din partea contestatoarei.

Instanța constată că dezbatările asupra fondului au avut în ședința publică din data de , când s-au consemnat în încheierea din acea dată, încheiere ce face parte egrantă din prezenta hotărâre.

INSTANȚA

Deliberând constată următoarele;

La data de , s-a înregistrat contestația formulată de SC RM VÂLCEA, împotriva raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 2 înregistrat sub nr. din și Decizie de impunere nr. din , 0, solicitând în contradictoriu cu DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VÂLCEA, anularea acestora ca fiind netemeinice și nelegale.

În motivarea contestației se arată faptul că, societatea contestatoarei a făcut obiectul unei inspecție fiscale pe ultimii 5 ani, materializată prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de , în baza căruia intimata DGFP Vâlcea, a emis decizia de impunere nr. din , prin care s-au stabilit în sarcina contestatoarei obligații scale suplimentare în valoare de lei din care, lei impozit pe profit, 5 lei majorări de întârzieri aferente, lei TVA suplimentară și lei majorări diferente, organul de control constatănd că activitatea economică a SC

RM VÂLCEA se desfășoară la punctul de lucru situat în , str. 36, într-un spațiu pentru care există contract de comodat încheiat la data de pe perioadă de 30 de ani, între în calitate de proprietar comodant și SC

RM VÂLCEA în calitate de comodatar, considerând nedeductibilele efectuat cu achiziționarea diferitelor materiale de construcții pentru modernizarea spațiului în vederea desfășurării activității de comerț în quantum de

lei, ceea ce generează un impozit pe profit suplimentar în sumă de lei și majorare de fără ca proprietarul să fie informat, întârziere de lei, apreciind că spațiul în care își desfășoară activitatea „garaj” pentru modernizarea căruia s-au efectuat cheltuielile, trebuie restituit proprietarului întrucât expirarea contractului în starea în care a fost preluat încalcându-se prevederile art. 155 alin. 8 din Cod Civil, iar modernizările au fost efectuate în favoarea proprietarului, persoană fizică, neexistând un document din care să rezulte că societatea este proprietarul și faptul că aceste cheltuieli de amenajare ale imobilului nu au fost facturate proprietarului, astfel că, pentru materialele achiziționate nu s-a acordat drept de deducție întrucât acesta să poată fi utilizat în scopul obținerii de venituri impozabile încalcându-^{re} prevederile art. 21 alin 4 lit. f și alin 1 din Legea 571/2003, însă aceste constatări registră eronate întrucât cheltuielile efectuate de societate sunt de exploatare, aferent venitului c realizate perfect deductibile fiscal, fiind conform OMFP nr. 752/2005 în scopul obținerii registrației beneficiai, iar aceste modificări și renovări nu necesită obținerea autorizației de construcție, deoarece nu s-a modificat structura de rezistență și nici aspectul arhitectural al imobilului și modificările fiind efectuate pentru desfășurarea în bune condiții a obiectului de activitatea prezență.

Mai arată contestatoarea că referitor la TVA suplimentară în sumă de lei, materialul majorările de întârziere aferente în sumă de lei, argumentarea organului de construcție în sensul că suma de lei compusă din lei reprezentând TVA deductibilă, sumă dedusă de societatea contestatoare în luna iunie 2018, și pentru care nu s-a acordat total drept de deducere, deoarece firmele furnizoare nu sunt persoane impozabile înregistrate și efectuatori TVA și suma de lei, ce reprezintă TVA suplimentară calculată, sunt nelegală întrucât facturile prezentate îndeplinește condițiile prevăzute de art. 155 alin. 8 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Contestația este legal timbrată.

În dovedirea acesteia societatea contestatoare a depus la dosar actele contestării, dovada efectuării procedurii prealabile și decizia nr. din prietenă, privind soluționarea contestației administrative și acordul încheiat la data de .

Intimata a formulat întâmpinare, invocând excepția inadmisibilității acțiunii contestării, deoarece societatea contestatoare nu a contestat și decizia nr. privind soluționare a contestației administrative, excepție ce a fost respinsă prin încheierea . Nici, întrucât contestatoarea a formulat plângere prealabilă, potrivit art. 7 din Legea privind Codul Fiscal.

Societatea contestatoare a formulat concluzii scrise solicitând anularea raportului de inspecție fiscală a deciziei de impunere, precum și a deciziei nr. emise de ONST, intimată, ca fiind nelegale și netemeinice, deoarece pentru toate înregistrările contabile există documente justificative, respectiv facturi ce cuprind toate elementele impuse de RL (art. 155 alin. 8 din Codul Fiscal și nu există temei de drept care să justifice măsurile luate care c organul de control din cadrul intimatelor provizoriile).

Din analiza probelor administrate în cauză, rezultă că SC : RM.VÂLCEA, a făcut obiectul unei inspecții fiscale pe ultimii 5 ani fiscale, materializată prin raportul de inspecție fiscală întocmit la data de și înregistrat sub nr. 883/2018 pe din , în baza căruia intimata DGFP Vâlcea a emis decizia de impunere privindă, prin care s-au stabilit în sarcina SC : SRL RM.VÂLCEA, obligații fiscale suplimentare în quantum de lei, împotriva căror societatea impozabilă formulat contestație ce a fost respinsă ca neîntemeiată, potrivit deciziei nr. A emisă de intimata DGFP Vâlcea, deoarece activitatea economică a societății contestatoare, da-

majoră desfașoară la punctul de lucru situat în , i, str. , într-un spațiu „garaj” care există contract de comodat încheiat la data de , între proprietarul enă în calitate de proprietar comodant și SC SRL RM.VÂLCEA, în calitate de comodatar, având ca obiect transmiterea spre folosință gratuită în garaj cu oană stinația de a constitui punct de lucru, contractul fiind încheiat pe o perioadă de 1 de ani și fiind fi prelungit la expirare în mod expres sau tacit.

În perioada supusă inspecției fiscale societatea contestatoare a efectuat lucrări de modernizare și modernizare a spațiului în vederea transformării acestuia în magazin alimentar și alcătuirea de la diferite societăți materiale de construcții necesare lucrărilor, înregistrând direct pe cheltuieli-cont 604-cheltuieli nestocate, cont 603-cheltuieli cu venituri de inventar și cont 6028-cheltuieli cu materiale de construcții, astfel, în anul 2005 a obținere registrat în contul 6028-„cheltuieli cu alte materiale consumabile” în sumă de constă, reprezentând contravaloare facturi materiale construcții, în anul 2006 a înregistrat în mobilul 6028 - „cheltuieli cu alte materiale consumabile” în sumă de lei, reprezentând contravaloare materiale de construcții și în contul 604- „cheltuieli cu materiale nestocate” în sumă de lei reprezentând contravaloare facturi materiale de construcții, iar în anul 2008 a înregistrat în contul 6028 – „ cheltuieli cu alte materiale deducibile” în sumă de reprezentând contravaloare materiale de construcții, acționat total cheltuieli în sumă de lei, care potrivit clauzelor contractului de comodat au efectuat efectuate în favoarea persoanei fizice proprietara imobilului.

Societatea contestatoare nu deține autorizație de construire pentru lucrările efectuate alin 8 întrivit Legii nr. 50/1991, care se emite numai proprietarului imobilului și nici un alt document din care să rezulte că este proprietara acestuia, iar situația de lucrări și bonurile de consum au fost înregistrate direct pe costuri, contrar prevederilor pct. 95 alin 1,2 și 3 din ordinul ANAF nr. 1752/2005, fără contrapartidă în venituri, bonurile de consum, privind și contravaloarea manoperei, iar cheltuielile respective nu au fost facturare proprietarului de drept al imobilului astfel că, acestea nu au drept de deducere, societatea contestatoare nu este proprietara imobilului încât să poată fi utilizat în scopul obținerii de 2010: venituri impozabile, potrivit art. 21 alin 1 și alin 4 lit. f din Legea nr. 571/2003.

Nedeductibilitatea sumelor menționate generează un impozit pe profit suplimentar în cuantum de 1 lei și majorări de întârziere de 1 lei.

De asemenea, în , societatea contestatoare a dedus TVA în cuantum de 1 lei, din facturile de aprovisionare îmbrăcăminte de la SC

emisă SRL (1 lei), SC (1 lei), SRL (1 lei), SC (1 lei), care nu sunt persoane impozabile înregistrate ca plătitoare de TVA situație care contestatoarea nu avea dreptul de a deduce și înregistra TVA aferentă facturilor de provizionare îmbrăcăminte, fiind încălcate prevederile art. 145 alin 3 li. a din Legea nr. 571/2003, potrivit cărora „dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxe pe valoare adăugată are dreptul să deducă: a) taxa pe valoare adăugată datorată sau nerestituită, aferentă bunurilor care au fost livrate, sau urmează să fie livrate și pentru achizițările de servicii care i-au fost prestate sau urmează să-i fie prestate de o altă persoană impozabilă”.

Având în vedere că societatea contestatoare datorează diferență suplimentară de stat TVA, datorează și majorările de întârziere în sumă de 1 lei, astfel că, nu se pot reține

susținerile contestatoarei în sensul că cheltuielile efectuate sunt deductibile, iar făcute cuprind elementele prevăzute de art. 155 alin 8 din Codul Fiscal și constituie justificative potrivit legii întrucât printre elementele obligatorii prevăzute de textul menționat se află și codul de identificare fiscal al persoanei care emite factura, faturile prezentate de contestatoare acesta lipsește deoarece persoanele juridice care emis faturile în cauză nu sunt înregistrate în scopuri TVA.

Față de aceste considerente, se apreciază că actele contestate și măsurile stabilite prin acestea, sunt temeinice și legale, neexistând nici un motiv de anulare a acestor urmăriri ca în baza art. 18 din Legea 554/2004 să se respingă ca neîntemeiată contestația formulată de SC [REDACTAT] SRL Rm.Vâlcea, împotriva actelor administrativ fiabile emise de DGFP Vâlcea.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge contestația formulată de contestatoarea SC [REDACTAT] SRL, cu sediul în Rm.Vâlcea, str. [REDACTAT], nr. [REDACTAT], bl. [REDACTAT], sc. [REDACTAT], ap. [REDACTAT], județ Vâlcea, contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE VÂLCEA, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. General Magheru, nr.17, județ Vâlcea.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică de la [REDACTAT] la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte.

Grefier,

Red.
Tehnored.

x.